

BONISLAV KAMENJAŠEVIĆ □

**BERBER
BROJI
BURU
BITAKA**

Ne zna se otkuda je išlo
nizovi su se rasprostrli
niz slova ucjene i
sumnje u bunaru
prakse
lažnog puštanja
dugih proljetnih duhova
jedna riječ prikačila
se za drugu i zajedno
preko ceste u prvu ponudu
koja im daje najsvjetliji
i najovisnotvorniji . . . .
A kad se rastali kovčeg
pun slutnji u sumraku
kvadratnog oka ili
je to konj sa slobodom
uma
pitati se ostaje
kako je agamemnon
pojeo troju za badnjak
pītām se pītām pītōm pritom
potom s ōtōm odo.

GARRULUS GLANDARIUS (TEMPUS) FUGIT

šojka je lijepa

šojka se hrani sitnom prateži i pavucima a ponekad i drugim beskičmenjacima hrani
zatim i žirevima, krmci se hrane žirevima, sjemenjem bukve kupininim vinom jajima,

uzaima li grab od jajeta oblik lista, miši su pregrizli kajiš

šojka krešti, krešte pijetla s krova nosi prozirna lađa, krešti

krenula je

čarke nose

kad se dva snopa međuse presijeku

to su nijanse plavo-narančaste basnoslovne bez blica slike

nose jer se ne vidi sasma jasno

sastavljeni vrapci zjevuckaju

vrapci čarke nose kad su mrvice u broju

krenula je kreja

ja poiš kajiša nosim samoregulirajući mehanizam do tjemena

po krivulji provarenih misli nesvarenih riječi

poiš kajiša do tjemena užad je ispletena oko većih grozdova

svatko došaptava svakom što je na tapeti ispod tjemena

miši s kajiša na mrvice su krenuli kreja ne voli miše voli vrapčarke

život je put od jedne rupe kajiša do druge i obratno

prozirna lađa putuje od jedne vlasi s tjemena do druge

gnijezdo vijuga u smjeru plova lađe

pijuk koji put zagluši kreštaj šojke

šojka kroz prozirnu lađu plovi

kreštaj kroz prozirnu lađu huji

prozirna lađa kroz prozirnu lađu plovi

fijuk kroz prozirnu lađu fijuče

vlasi kroz prozirnu lađu lelujaju

mehanizam kroz prozirnu lađu prestaje.

kaiš i tjeme

kroz vrijeme prestaje

kroz vjetar sve nestaje

mrvice i miši i vrapci

šojka kreja krešti čarke nose svjetla

i vrapci

kreja je šojka

ja gledam u šojku a mislim dva su snopa užadi
jedan ispod tjemena
i jedan između tjemena i kaiša

mehanizam kroz prozirnu lađu prestaje.

Nutrina je tiho počivalište nerođenih oblika

PROFET I HOMILETIK

I.

Zveckamo, zveckamo, prašni u kost udareni,
U bijelom octu uma, je li koža ostala,
Svaki pokret je šapat zapečaćenog grla,
Zveckanje, zveckanje, samo mali zapusi otpale stanice

Prašna sijera površina okovanih komešanja,
Udar sila očitanih točaka, statika odsuća,
Ima li drhat kopita snagu trke otrulog upita,
Gdje su njuške titraja, gdje zveckaa prazni kucanj isteka

Zveckamo, u nesreći suhog korijena negdar-vremena,
Dva su korijena crna ko kreč pred istinom odsuća,
Dva su bijeli uteg tihog traženja, ima tko ima žitak,
Ima boljih bez boljitka, svaki je pokret šapat prašni plješivi
U kost udareni, pred istinom odsuća svak je mali zapuh stanice

Neke se izvaline zapisa sipko prospu prostorom,
Neke zveckaju, kopita uz stupanj košmara,
Jesu li sjene ili su kalcij stijene? Utekle na izmak kucanja
Pa su skliznule i klisnule iz sjenice dvije sjenice

I sunovratile se

Njuške imaju repiće od nestalog paprata,
U drvenom zdanju zašto smo se uznemirile,
Košmar i prisuće crnog odsjaja,
Biser žrtve nosi strah od jačega,
Iskrzane kosti u bijelom octu moći

Mobitel je brzo otrčao pješke,
A pas je rekao da je zagrizao u sočnu rajčicu,
A samo se krv cijedila što je šteta,
Veselili smo se dvjema kruškama imale su beton u sebi

I sunule i vratile se

Tko radi sretan je, kosti se broje, al su neizbrojive,
 Mala plješiva slika zveckavog lika,
 Kad prođe posao izađu dobitni listići,
 Treba uživati dok je kucave zveckave ure,
 Košćate krastave kazaljke malo se miču malo kažu riječ

Mladost ludost vječnost trajnoća,
 Nekad mudrost nije prihvatljiva,
 Kad uzmeš njušku ocat iscuri,
 Repići i mali zapuh stanice

II.

Treba nam zapis o nepravdi, treba nam zapis o odsuću svih stanica i prašnih kostiju
 U trenutku svi smo na istom stolnjaku isteka
 Treba nam zapis o jačemu, treba nam zaziv straha od svemoći
 Treba nam zapis zaziva, užitak soka, mesa, djela velika, uzeti trenutak prije isteka
 Nekad mudrost nije najbolja

Velika se riječ učini
 Ispuni se prašni zveket i posada iz kosti u kost udari
 Veliko se djelo učini i otvore se zapečaćena grla
 Zahvalimo se zbog sabranih stanica
 I činimo hvalu kožnom zveckanju gdje nema više praznog kucanja isteka
 Ako se kosti iz praha mogu uzdići
 Nema više kreča, nema octa, nema uma
 Samo svemoć premoć beskraj bjeline
 Samo delimitirana mogućnost
 U koju trebamo sunovrat učiniti